

billetpriser, der kan anvendes inden for abonnementsordningen. Gennem denne billetprisfastsættelse har man haft mulighed for en vis begrænset styring af det offentlige udgifter til ordningen.

Statens udgifter har imidlertid vist sig gennemgående at blive større end de bevillinger, der har været til rådighed på de årlige finanslove, og kulturministeriet har gentagne gange måttet søge bevillingsmyndighederne om tilslutning til at afholde merudgifter til abonnementsordningen mod kompenserende besparelser på andre af ministeriets områder.

Statens vanskeligheder ved at tilvejebringe de fornødne bevillinger til dækning af forpligtelserne i henhold til abonnementsordningen medførte således, at staten indgik aftale med amtskommunerne om, at disse for en 3-årig periode fra 1. januar 1978 - 31. december 1980 påtog sig at dække 5/8 af udgifterne ved abonnementsordningen.

Efter den gældende ordning kan abonnement tegnes af enhver, der er tilmeldt et folkeregister i Danmark. Det har i overensstemmelse med amtsrådsforeningens forudsætning ved ordningens etablering været antaget, at abonnement kunne tegnes også til forestillinger, der opføres uden for abonnentens hjemamtskommune.

Samtidig har det været antaget, at den enkelte amtskommune ved sin stillingtagen til teaterforeningernes budgetter kan træffe beslutning om størrelsen af de tilskud, der skal ydes til abonnementsordningen. Som konsekvens heraf, har det på det seneste været accepteret, at en amtskommune kan beslutte, at der ikke ydes tilskud ved køb af billetter til teaterforestillinger, der opføres uden for amtskommunen.

Forslag til ændret abonnementsordning

Lovforslaget har til formål at give såvel staten som den enkelte amtskommune mulighed for at styre de med abonnementsordningen forbundne udgifter. Samtidig tilsigtes en forenkling af administrationen af ordningen, idet det overlades til amtskommunerne - inden for nærmere fastsatte rammer - at træffe beslutning om indholdet og omfanget af de tilbud, der skal gives borgerne.

Efter forslaget § 27, stk. 1, er det amtskommunerne - i hovedstadsområdet Københavns amtskommune og Københavns og Frederiksberg kommuner - der yder tilskud til abonnementsordningen.

Efter bestemmelsen skal der ydes tilskud til nedsættelse af billetprisen ved tegning af abonnement.

Endvidere skal der ydes rabat til unge under 25 år. Som et led i forenklingsbestræbelserne foreslås det hidtidige krav om, at ungdomsrabat kun kan ydes til unge under uddannelse, ophævet.

Disse 2 rabatformer er de eneste obligatoriske. De enkelte amtskommuner kan herudover beslutte at supplere disse ordninger med andre billetkøbsordninger, såsom anvendelse af rabatkuponer, grupperabat m.v.

Herudover kan amtskommunerne beslutte at yde administrationstilskud til publikumsorganisationerne og i givet fald i hvilken form. Det hidtil anvendte centralt fastsatte tilskud pr. administreret billet opgives.

Statens bidrag til finansiering af ordningen ydes i henhold til § 27, stk. 2, som et fast tilskud til amtskommunerne og Københavns og Frederiksberg kommuner. Det på de årlige finanslove optagne statstilskud til abonnementsordningen vil blive fordelt mellem de enkelte amtskommuner og kommuner i forhold til de senest foreliggende oplysninger om deres udgifter til ordningen.

Statens tilskud til den enkelte amtskommune eller kommune kan dog højst andrage 50% af de udgifter, der har været afholdt til abonnementsordningen.

De nærmere regler for abonnementsordningen skal efter lovforslagets stk. 3, fastsættes af ministeren for kulturelle anliggender efter forhandling med Amtsrådsforeningen i Danmark og Københavns og Frederiksberg kommuner.

Kulturministeriet vil ved disse forhandlinger have som udgangspunkt at rabatten ved tegning af abonnement til mindst 3 forestillinger fastsættes til 25-40%. Inden for denne ramme fastsætter den lokale myndighed den rabat, der skal tilbydes.

Tilsvarende ramme fastsættes for den rabat, der skal ydes til børn og unge under 25 år.

Rabatten ved anvendelse af andre billetkøbsordninger fastsættes af amtskommunerne. Det forudsættes dog, at ingen af disse rabatsatser overstiger 40%.

Herved gøres ordningen fleksibel, således at den enkelte amtskommune kan beslutte, hvorledes man inden for en given økonomisk ramme bedst kan imødekomme lokale behov. Det vil f.eks. være muligt at beslutte, at der ydes en procentuel mindre rabat til de dyreste billetter.

Salg af teaterbilletter med rabat i henhold til abonnementsordningen tænkes fortsat varetaget af teaterforeningerne. Stationære teatre vil dog selv kunne udbyde deres forestillinger ingen for abonnementsordningen.